

عنوان مقاله:

مرلپونتی و گردش دیالکتیکی پدیدارشناسی

محل انتشار:

دوفصلنامه شناخت، دوره 10، شماره 1 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

مهدی قنبری - دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

ارزیابی جایگاه خاص مرلپونتی در جنبش پدیدارشناسی به واسطه ایضاح نقش «دیالکتیک» در پی‌ریزی مبانی پدیدارشناسی توسط او ممکن می‌گردد. در این مقاله می‌کوشیم با روشن ساختن دریافت مرلپونتی از «دیالکتیک» نشان دهیم که چگونه وی به واسطه این عنصر، پدیدارشناسی را بر مبنایی جدید استوار می‌کند. مرلپونتی جنبش پدیدارشناسی زمان خود را دچار چندپارگی‌ها و تعارضاتی در مبنا و روش می‌دید و می‌کوشید تا با اتخاذ رویکردی دیالکتیکی این تعارضات را مرتفع سازد. تنها به کمک «تفکر دیالکتیکی» می‌توان پدیدارشناسی را به مثابه یک «پژوهش فلسفی» پایه‌گذاری کرد. پس از مرلپونتی، نه قلمرو پژوهش فلسفی صرفاً بر پایه «آگاهی محض» مشخص می‌گردد و نه روش آن با «توصیف محض». در هم آمیختگی و «دست‌اندازی» آگاهی و جهان، از یک سو، و توصیف و تبیین از سوی دیگر، اجازه نمی‌دهد که پژوهش پدیدارشناختی را بر پایه ایده «جوهریت» یک قلمرو محدود و محصور پی‌گیری کنیم.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1299981>

